

DE 'S GRAVENHAAGSCHE NIEUWSBODE.

Verschijnt des ZONDAGS, WOENSDAGS en VRIJDAGS.

Abonnementsprijs, in de drie maanden:

Voor 's Gravenhage

f 2.50.

Voor de overige Steden des Rijks, franco

- 3.00.

UITGAVE:

Te 's GRAVENHAGE, bij J. A. DE LA VIETER, Drukker en Uitgever,
Torenstraat, wijk D, n°. 422.

PRIJS DER ADVERTENTIE:

Van 1 tot 5 regels f 1.00, met het zegelregt. - Elke regel meer 10 Cents.

Grootte letters of vignetten worden naar de plaatsruimte berekend.

Alle ongefrankeerde toezendingen worden geweigerd.

Is het Nederlandsche Volk rijp voor het vertegenwoordigend Regerings-systeem, zoo als dat in ons land in werking is?

Of, om ons duidelijk uit te drukken: *toont* het zich rijp voor dat stelsel, door de *zelf*-regering, die eene der regten daarvan is, op den vereischten prijs te stellen?

In geen deele.

Dat antwoord geeft zoo wel de vriend van onze constitutionele instellingen, als hij, die daarmede in 't geheel niet of weinig ingenomen is.

Roept de stemgerechtigden op, tot verkiezing van een lid der Staten-Generaal, zoo als de wet dat voorschrijft, herinnert hen daaraan bij trommelslag, opdat niemand onwetendheid zou kunnen voorwenden — wellicht maakt *zeven achtste* van al de kiezers geen gebruik van zijn regt.

Een vertegenwoordiger voor hunne gewichtigste stoffelijke en zedelijke belangen in 's lands Raadzaal te zenden — dat is te veel moeite!

De kiezers moeten eerst op eene kies-vergadering worden geroepen, daar hooren, wat het bestuur van zoodanige vergadering, zegt en wie het aanbeveelt, en dan zijn zij veelal verplicht de nominatie, die het bestuur opmaakt of die het laat opmaken, goed te keuren.

Verstandige, kiesche, bedaarde zamenspreking over de bekwamen en de politieke rigting der personen, die als candidaten worden voorgesteld, behoort onder de zeldzaamheden.

De meeste kiezers *durven* daaraan geen deel nemen.

Om meer opgewektheid in het verkiezings-werk te brengen, neemt men alzo de toelugt tot beoordeelende dagblad-artikelen of advertentiën, want deze, dat weet men, blijven niet onbeantwoord. Wat in vergaderingen behoorde te geschieden, wordt dus verrigt door de pers. Lof en eer lokt veroordeeling en afkeuring uit, de aanval wordt met drift afgewend en zoo ontstaat er dikwijle een strijd over de candidaten, tot regmatig verdriet en ergernis van deze en het verkiezings-werk niet tot eer.

Als nu de hartstogten in beweging zijn gebragt, deze en gene partij trekt voor een candidaat, om een vriend genoeg te doen of een vijand te grieven, *niet* om den candidaat zelf, dan gelukt het den besturen van kies-vereenigingen, of zij, die in dagbladen den loop dier zaak regelen, om drie vierde, een enkele keer als er veel gewerkt is, bijkans alle kiezers naar de stembus te drijven.

Het besef, het innig, levendig besef van het groot gewigt van het verkiezings-regt in een constitutionnel Staat, noopt weinigen tot een bedaarde onderzoek van den stand van 's Lands zaken, van de eischen en behoeften des tijds en tot een ernstig omzien naar personen, die de algemeene belangen met de Regering het best zouden kunnen behartigen — dat besef en die overdenkingen spreken gewis op zeer weinige biljetten, die in de stembus worden gebragt.

Is dat eene waarheid bij de verkiezingen van leden van de Staten-Generaal — even zoo, ja nog minder belangstellend toont de stem-gerechtigde zich ten aanzien van het benoemen van raadsleden en leden van Kamers van koophandel en dat is veel sterker bewijs van den weinigen prijs, dien hij op zijne regten stelt.

Dit weet toch elk burger: „de man, die voor mij plaats neemt in den raad der gemeente, zal ook zeer dikwijls, ja bijkans in elke vergadering, voor mijne *dagelijksche* belangen kunnen spreken en van hem hangt dus, voor een aanzienlijk deel, mijne welvaart en maatschappelijk geluk af” en toch blijft hij, na opgeroepen te zijn, om onder zijne medeburgers den man te noemen dien hij zoodanig mandaat zou toevertrouwen, te huis.

De moeite om een biljet in te vullen en in de stembus te werpen is hem te groot!

Ten aanzien van de Kamers van koophandel, die zoo veel in het wezenlijk belang der gemeenten kunnen verrigten, omdat de stem, van haar uitgaande, die van deskundigen mag worden geacht, legt de kiezer dezelfde onverschilligheid aan den dag.

Ziedaar feiten die elk jaar huide spreken en zelfs hoe langer zoo meer de uitspraak wettigen; het Nederlandsche Volk *toont* zich niet rijp voor het verkiezings-regt.

Dat is opmerkelijk en treurig tevens — dat is eene hoogst afkeuringswaardige verwaarloozing van dure burgerplichten en *kan* het verkiezings-regt tot verderf doen zijn van Land en Volk.

Dat kan het vertegenwoordigend Regerings-stelsel beletten om, in goeden zin, te zijn wat het zijn kan en het de kracht onthouden, die gemeen overleg van verstandige, welgezinde, het heil hunner medeburgers en het geluk van Oranje zoekende Vertegenwoordigers, gemeenteraden of leden der Kamers van koophandel, met de Regering, kan uitoefenen.

Dat kan lieden in die collegien brengen, welke „partijen” dienen en niet het „algemeen” — die eigen eer en glorie zoeken en niet het geluk van ons Koningshuis.

Het is inderdaad tijd, dat zij, die van het verkiezings-regt al het goede wenschen dat het geven kan, op het nadeelige van de algemeene onverschilligheid ten aanzien van dat regt wijzen en ook de pers den kiezers ernstig onder het oog brenge, dat elk *regt* een *plicht* in zich sluit.

Ook de pers zwijge niet en herinnere den kiezers, dat zij naar de stembus behooren te gaan in hun welbegrepen eigenbelang en niet als werktuigen van partij-hoofden.

Zoo zal eene instelling, als die der verkiezingen, bij het gebrekkige dat daarvan onafschiedelijk is, ook al dat nut kunnen schenken, waartoe zij de kracht heeft — de Regering, door hooren en weder hooren, dikwijls wenken erlangen, die zij gaarne opvolgt en vereenigde talenten, tot hetzelfde groote doel, veel goeds aanbrengen voor het Nederlandsche Volk.

Buitenlandsche Berigten.

De zitting van het Wetgevend Ligchaam van **Frankrijk**, nagenoeg uitsluitend tot het onderzoek der geloofsbriefen van de nieuw benoemde leden en het afleggen van den eed door deze, bestemd, om na verloop van weinige dagen tot den 18^{en} Jan. verdaagd te worden, is op 28 Nov. geopend. Na de voorlezing van het daarop betrekkelijk Keizerlijk besluit, door den Minister van Staat, den heer Fould, hield de graaf de Morny, als voorzitter, eene welsprekende en voor den toestand en de vooruitzichten des lands zeer bemoedigende redevoering. De nieuw benoemde leden Ollivier en Darimon hebben den gevorderden eed afgelegd, de heeren Migeon, Goudchaux, Carnot en Hénon waren niet opgekomen. Zoo als men weet hebben de heeren Carnot en Goudchaux den eed geweigerd en moeten derhalve anderen in hunne plaats worden verkozen.

Onder het voorzitterschap van den heer Troplong, als eersten president hield het Hof van cassatie op 28 jl. eene plegtige zitting, tot installatie van den heer Dupin als procureur-generaal en van den heer Vaisse als voorzitter van dat gerechtshof.

De redevoering, welke den heer Dupin bij die gelegenheid hield, ving hij aan met te herinneren wat hem in 1852 bewogen had het ambt van procureur-generaal vaarwel te zeggen. Het was zijne benoeming tot uitvoerder van den laatsten wil van Koning Lodewijk Filips, voor de bijzondere belangen van wiens kinderen hij te zorgen had. Maar toen hij om deze reden zijn ontslag indiende had hij tevens verklaard dat zijn besluit in geenerlei verband met de staatkunde stond, en dat zijn ontslag derhalve als eene daad van het geweten en niet van partijzucht moest worden aangemerkt, want hij had altijd aan Frankrijk en nooit aan eenige partij toebehoord. Vijf jaren lang had hij de hem opgedragene taak met de meeste gemoedelijkheid waargenomen, thans, nu zij geheel vervuld is, mogt hij met volle vrijmoedigheid de welwillende roepstem des Keizers volgen, die hem in zijnen vroegeren steeds zoo geliefden werkkring, herplaatst had.

Het gewichtigste financieel nieuw is te Parijs, dat de Bank van Frankrijk de som van vijftig miljoen francs aan de groote spoorwegmaatschappijen, tot voortzetting van hare aangevangen werken, geleend heeft, onder voorwaarde dat zij, tot nader bevel, geene obligatie meer zullen uitgeven.

In de meeste diplomatieke salons te Parijs verzekert men, dat Pruisen en Oostenrijk zich krachtig hebben verklaard tegen het denkbeeld, om het geschilpunt nopens de Duitsehe Vorstendommen aan het oordeel van het Congres van Parijs te onderwerpen.

In den nacht van 29 op 30 November jl. is in het kasteel van Vincennes een groot ongeluk gebeurd. De derde verdieping van den klokkentoren, welke tot hoofdingang dient, is ingestort, en 25 soldaten, benevens 5 gevangenen, welke zich in de korps de garde bevonden, zijn onder het puin bedolven. Men is met het wegruimen van het puin bezig, om de slagtoffers daarvoor uit te halen. Zoodra de Keizer deze treurige tijding ontving heeft hij zich in een open rijtuig naar Vincennes begeven.

Volgens schrijven uit Macao van den 3^{en} October aan den *Moniteur*, was uit Tonquin het treurig bericht wegens den marteldood van den Spaanschen bisschop monsieur Diaz ontvangen. Nadat hij, daags voor Hemelvaartsdag, door de mandarijnen en hunne soldaten in den Christendorp, dat zij in de asch gelegd hadden, in hechtenis genomen was, wierpen zij hem, aan hals en voeten geketend, in de gevangenis en hieuen hem, nadat hij duizende pijningen had ondergaan, den 20^{en} Julij te Ram Ting het hoofd af. Vervolgens hebben zij de met zijn bloed doorweekte aarde omgespit, uit vrees dat de Christenen eenige druppelen daarvan zouden opzamelen. Daarna zijn de mandarijnen, met groote vertooning van troepen en olifanten, met zijn lijk de voornaamste straten doorgetrokken en hebben het in tapijten en matten gewikkeld, het hoofd met een touw aan eene groote schuit gehecht, die terstond met kracht van riemen naar zee is gewend. Een kapitein bedreigde de roeijers, die het gewaagd zouden hebben achterom te zien. Daardoor weet niemand waar of wanneer het touw is losgesneden, en in weêrwil der pogingen van de visschers uit Tonquin is het lijk des bisschop niet wedergevonden kunnen worden.

De *Globe* deelt mede, dat de Koningin van **Engeland** het Parlement in persoon zal openen.

De *Times* wil weten, dat de Regering, dadelijk na de opening van het Parlement, voor zal stellen de magt, welke aan de Oost-Indische Compagnie verleend is, in te trekken, zoodat het bewind der Indische zaken onmiddellijk bij de Kroon en het Parlement berusten zou.

Voorts zegt de *Morning-Post*, dat de Regering, na den afloop der stemming over de indenniteits-wet, de benoeming van verschillende commissiën, tot het onderzoeken van onderscheiden op China betrekkelijke feiten, voor zal slaan.

De *Morning-Advertiser* blijft tegen den *Times* volhouden, dat de Regering wel degelijk op eene wet, ten opzichte der parlementaire hervorming, bedacht is. Reeds zou dat wets-ontwerp beraamd en in een gehouden Kabinet-raad overwogen zijn, maar of het al dan niet in de aanstaande zitting ter tafel gebragt zal worden, zou van den meerder of minder levendigen eisch afhangen, welken de Natie te dien opzichte zal doen vernemen.

Het gerucht van de *Times*, dat de Regering voornemens zijn zou de geheele afschaffing der Oost-Indische Compagnie aan het Parlement voor te stellen, wordt door het ministerieel dagblad *Observer* voorbarig genoemd, uit hoofde zoowel de financiële als de militaire gesteldheid van Indië hinderpalen daartegen zoude opleveren. Nogtans acht genoemd blad het mogelijk dat men tot eene meerdere ineenstemming van het Indisch met het binnenlandsch bestuur zal overgaan.

Een telegrafisch bericht zegt dat lord Stratford de Redcliffe Konstantinopel verlaten heeft, om zich naar Engeland te begeven. Sommigen slaan aan dit bericht geen geloof, terwijl anderen, die zulks wel doen, daar nogtans bijvoegen, dat de reis van dien gezant in geenerlei verband met de politiek staan zou.

De Minister van Koophandel heeft de Koninklijke Bank van **Pruissen** ook tot het sluiten van beleeningen op fabriekwaren gemagtigd, even als zulks vroeger door de beleenings-kassen geschied is.

De aanleiding tot dezen ministeriële maatregel, ligt in den treurigen invloed, welken de faillissementen te Hamburg en elders ook op de zaken van Pruisische handelshuizen en fabrikanten uitgeoefend hebben. Zoo heeft, onder anderen, de te Berlijn en Stettin gevestigde firma der graanhandelaars Moses hare betalingen gestaakt, terwijl het passief daarvan op 1,300,000 daalders geschat wordt. Dat der heeren gebr. Palmie, aanzienlijke handelaars in droogeryen te Berlijn, begroot men op 1,400,000 daalders, terwijl men dacht dat dit faillissement nadeelig op andere plaatsen in de provincien Pruisen en Posen terug zal werken. De wol-fabriekant J. Cohn te Berlijn, heeft zich zelfden door een pistoolschot van het leven beroofd, na eenige dagen vroeger eene aldaar gevestigde maatschappij, met vervalscht papier, voor de som van 18,000 daalders, te hebben bedrogen, welk bedrog ontdekt werd.

De Koningin van **Spanje** is voorspoedig van een Prins befallen. Het eenig kind, dat H. M. tot hiertoe in het leven had, was eene dochter, de Infante Maria Isabella, den 20 December 1851 geboren.

Uit **Lissabon** wordt van 16 November geschreven: „De gele koorts blijft hier hare vreeselijke verwoestingen voortzetten, ofschoon het cijfer der nieuwe ziektegevallen en dat der dooden eenigzins afgenomen is. De kardinaal-aartsbisschop van Lissabon, die insgelijks daaraan stierf, is heden, bij wijze van uitzondering, met eenige plegtigheid begraven. Men schat het aantal der inwoners, welke de stad verlaten hebben, om niet door de heerschende ziekte aangetast te worden, op meer dan 30,000 en nogtans nam het aantal der zieken dagelijks toe. Met huivering herinnert men zich, hoe de gele koorts, toen zij te Gibraltar heerschte, die plaats niet voor tegen het einde van December verlaten heeft. Ofschoon het grootste gedeelte van het corps diplomatiek ver van de hoofdstad verwijderd is, zijn twee daartoe behoorende personen aan de gele koorts gestorven, namelijk de hertog de Soto Aller, een jong attaché bij het Spaansch gezantschap en de dochter van den Sardijnischen gezant.”

Binnenlandsche Berigten.

's GRAVENHAGE, 1 DECEMBER.

Het heeft den Koning behaagd, onder datteekening van den 30^{en} November jl., te nemen het navolgende besluit:

„Gelet op het Ons door Onzen Minister van Oorlog te kennen gegeven verlangen;

„Gezien het door hem gedaan verzoek, dd. 28 dezer, lit. B 28, om „eervol ontslag uit zijne betrekking van Minister van Oorlog,

„Hebben goedgevonden en verstaan:

„a. aan Onzen luitenant-generaal baron Forstner van Dambenoy, met den 1^{en} Januarij 1858, een eervol ontslag te verleenen uit de betrekking van onzen Minister van Oorlog, onder dankbetuiging voor de „grootte, goede en gewigtige, aan Ons, aan den Lande en in het bijzonder aan Ons leger bewezen diensten;

„b. Onzen luitenant-generaal baron Forstner van Dambenoy, te benoemen tot-onzen Minister van Staat.

„En zullen afschriften dezes” enz.

Bij besluit van 27 Nov. jl., heeft Z. M. de benoeming van jhr. J. L. Hesselt van Dinter, burgemeester van Nootdorp, tot secretaris der gemeente, met Hd. goedkeuring te bekrachtigen.

Gisteren morgen ten 10 ure heeft er een Ministerraad plaats gehad.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van gisteren zijn achtereenvolgens behandeld de volgende wets-ontwerpen:

1°. de conclusie van het rapport der commissie tot onderzoek van het Regerings-verslag van het beheer en den staat der Oost-Indische bezittingen over 1854, strekkende om een afschrift van het rapport te verzenden aan den Minister van Kolonien, over welke conclusie het woord voerden de heeren: ter Bruggen Hugenholtz en Elout van Soeterwoude en de Minister van Kolonien;

2°. de conclusie van de rapporten op: a. de overeenkomst met Portugal tot regeling der voorwaarden waarop de consulaire agenten in de overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten; b. de overeenkomst met Turkije tot gelijk einde gesloten; strekkende beide conclusies om de gedane mededeeling voor kennisgeving aan te nemen. De drie conclusies werden achtereenvolgens zonder hoofdelijke stemming goedgekeurd;

3°. de wets-ontwerpen tot naturalisatie van G. Nahapiet, F. J. Breijman, G. Joseph, te Batavia, J. A. Rovij, te Samarang en J. Schomers, te Soerakarta, die achtereenvolgens zonder beraadslaging met algemeene stemmen werden aangenomen.

4°. het wets-ontwerp tot vaststelling der begroting van uitgaven voor de Landsdrukkerij voor 1858, aan welks behandeling de heeren van Eck en Wintgens en de Minister van Binnenlandsche Zaken deel namen, waarna het met algemeene (58) stemmen werd aangenomen;

5°. het wets-ontwerp tot voorziening in de financiële belangen der gemeente Haarlemmermeer, waarover eene breedvoerige beraadslaging plaats had, waaraan deel namen de heeren: Nolthenius, de Kempenaer, Hoffman, van Bosse, ter Bruggen Hugenholtz, van Eck, van Nispen van Seve-naer, Godefroi, Thorbecke, Poortman en de Minister van Binnenlandsche Zaken. Na de goedkeuring der beide artikelen en der beweegredenen, werd dit ontwerp van wet met 36 tegen 24 stemmen aangenomen.

Tegen hebben gestemd de heeren: Baud, Anemaet, van Foreest, van Heiden Reinstein, van Eck, Hoffman, Luyben, van der Poel, Nolthenius, Hoekwater, Godefroi, van Lijnden, Bieruma Oosting, de Brauw, de Kempenaer, Gevers Deijnoot, Poortman, Bosscha, Heemskerck, Delprat, van Franck, van Deijne, Hengst en Stolte.

Gedrukt bij J. A. DE LA VIETER, Drukker en Uitgever.